

**Козирєва Ю.О. Білоусова Л.О Ремпель К.С. Приладишева З.Л.
Дюжаєва К. Г. Плющ О.М.**

Змодельуйте проблемні ситуації на тему: **“Ми - сила, коли разом”**.

Ідея: “Чи можна завжди діяти самому?”

Опишіть алгоритм здійснення пошуку з покликанням на ресурси та визначенням вимог до представлення результатів.

Форма для звітності

Проблемна ситуація	Алгоритм здійснення пошуку / Ресурси	Вимоги до представлення результатів
ЗРАЗОК Власне проблемна ситуація	<u>Сканувати QR-код+ розгадати ребус+скласти пазл +створити хмаринку слів</u>	1. <u>QR-код</u> 2. <u>Ребус</u> . 3. <u>Пазл</u> 4. <u>Хмаринка слів</u>
Автор 1. Козирєва Ю.О.	Багато героїв народила земля морфологічна: у кожного своє неповторне покликання й подвиги величні. На славетному острові, прямисінько посеред пагорбу Морфологія, розкинулося дивовижне містечко. Мешканці його були напрочуд розумними, адже навчалися на чужому досвіді. Щоправда, були не дуже доброчесними: вказували на авторство інших, але не признавалися, у кого вони поцупили ідею. Ніби і плагіат, а ніби й ні...	Для того, щоб дізнатися назву містечка розгадайте ребус
Автор 2. Білоусова Л.О	Різними за характерами були жителі, а тому й частенько сварилися. Одні постійно ставили питання, нічого не розуміючи, інші – заперечували, не визнаючи думок сторонніх осіб, треті – взагалі не розумілися ні на чому, але намагалися зробити поважний вид, тому й говорили якось неозначувано. А були й такі, що за будь – якої умови намагалися здобути лідерство. Набридло це меру містечка і вирішив	Ох, і почалася метушня із розселенням мешканців містечка! За допомогою QR-кодів допоможіть виправити помилки, правильно розселивши жителів на ті вулиці, де їм буде зручніше.

	він розселити однодумців по окремих вулицях.	
Автор 3. Дюжаєва К. Г.	Гадаєте, жити їм стало краще? Та де там! Жителі п'ятої вулиці неначе оскаженіли: так стало сумно жити, що почали сваритися у межах власної родини. Одних родичів тримали ближче до себе, а деяких - на відстані.	Для того щоб дізнатися про стосунки родичів на острові, зберіть пазл
Автор 4. Ремпель К.С.	Були й такі мешканці вулиці, які не хотіли довіряти іншим і все заперечували, і нічого не знали, і нізащо не відповідали. Важко було з ними розмовляти, тому й на їхній вулиці ніякого свята не відбувалося, ніхто не посміхався. Сумно.	Треба визначити до якого розряду належать мешканці цієї вулиці хмарка
Автор 5. Приладишева З.Л.	А по сусідству жили взагалі диваки. Вони швидко знаходили спільну мову з іншими, чим неабияк дражнили мера. Дивно, але так сталося, що на другій вулиці оселилася лише одна людина. Чому, запитайте ви? Та тому, що лише вона вважалася неповторною і унікальною. До речі, це і був мер того містечка. Чесно кажучи, недолюблювали його інші жителі. Можливо, разом допоможемо йому знайти спільну мову з ними?	щоб дізнатися чому вона була такою, складіть пазл
Автор 6. Плющ О. М.	І зрозуміли мешканці, що жити сам по собі не дуже весело. І вирішили вони допомагати одне одному, спілкуватися. Але хизуватися добрими справами не дуже ввічливо, тому вони вирішили влаштувати велике свято, запросивши мера, щоб налагодити у містечку мир та злагоду. Усіх мешканців Займенника було запрошено на площу Відмінностей, де кожному було вручено пам'ятку з відмінками, як символ поваги один до одного. Так поступово у містечку знову запанували мир та спокій. А мешканці знову	Для того щоб дізнатися як мешканці користувалися пам'яткою відмінностей - виконай завдання

	почали посміхатися один одному...	
--	-----------------------------------	--

Багато героїв народила земля морфологічна: у кожного своє неповторне покликання й подвиги величні. На славетному острові, прямісінько посеред пагорбу Морфологія, розкинулося дивовижне містечко. Мешканці його були напрочуд розумними, адже навчалися на чужому досвіді. Щоправда, були не дуже доброчесними: вказували на авторство інших, але не признавалися, у кого вони поцупили ідею. Ніби і плагіат, а ніби й ні....

Різними за характерами були жителі, а тому й частенько сварилися. Одні постійно ставили питання, нічого не розуміючи, інші – заперечували, не визнаючи думок сторонніх осіб, треті – взагалі не розумілися ні на чому, але намагалися зробити поважний вид, тому й говорили якимось неозначувано. А були й такі, що за будь – якої умови намагалися здобути лідерство. Набридло це меру містечка і вирішив він розселити однодумців по окремих вулицях.

Гадаєте, жити їм стало краще? Та де там! Жителі п'ятої вулиці неначе оскаженіли: так стало сумно жити, що почали сваритися у межах власної родини. Одних родичів тримали ближче до себе, а деяких - на відстані.

Були й такі мешканці вулиці, які не хотіли довіряти іншим і все заперечували, і нічого не знали, і нізачо не відповідали. Важко було з ними розмовляти, тому й на їхній вулиці ніякого свята не відбувалося, ніхто не посміхався. Сумно.

А по сусідству жили взагалі диваки. Вони швидко знаходили спільну мову з іншими, чим неабияк дражнили мера.

Дивно, але так сталося, що на другій вулиці оселилася лише одна людина. Чому, запитаєте ви? Та тому, що лише вона вважалася неповторною і унікальною. До речі, це і був мер того містечка. Чесно кажучи, недолюбливали його інші жителі. Можливо, разом допоможемо йому знайти спільну мову з ними?

І зрозуміли мешканці, що жити сам по собі не дуже весело. І вирішили вони допомагати одне одному, спілкуватися. Але хизуватися добрими справами не дуже ввічливо, тому вони вирішили влаштувати велике свято,

запросивши мера, щоб налагодити у містечку мир та злагоду. Усіх мешканців Займенника було запрошено на площу Відмінностей, де кожному було вручено пам'ятку з відмінками, як символ поваги один до одного. Так поступово у містечку знову запанували мир та спокій. А мешканці знову почали посміхатися один одному... Адже всі ми різні і це чудово!

(Авторська: Козирєва Ю.О. Білоусова Л.О Ремпель К.С. Приладишева З.Л. Дюжаєва К. Г. Плющ О.М.)